

Nomenar-los? Pera què? Per qui ls ha conegut, tots són regoneixebles. Quiscú, d'un traç de ploma, està caracterisat. I no hi ha res pera posar més bé en valor la facultat critica den Charcot que aquest seguiment professoral en que ell mateix s'ha caricaturisat.

Se podrien multiplicar els exemples. Els albums de dibuixos den Charcot en són replens.

Que concloure-n sinó que al primer cop d'ull era apte pera regoneixer aital o aitals singularitats de l'habitus humà?

Ara bé: descobrir una anomalia comica i posar aquesta en relleu, aital és el principi mateix de l'art de la caricatura. Però, fòra lo comic, l'art del clinic no té per objecte despistar las anomalies corporals i fer-les perceptibles als altres?

Per això no és massa atrevit pretendre que les aptituts caricaturals den Charcot li han sigut algunes vegades profitoses en el seu ofici de clinic.

Tot fent reviure l passat, els records amb els records s'en-cadenen... Cal limitar-se.

Aquest rapid cop-d'ull sobre l'artista i sobre l'home no podria augmentar una gloria per sempre més indestructible. Si ha permès de fer entreveure que den Charcot-metge en Charcot-artista n'és inseparable, ha cumplert son fi.

I qui sap?... Si, per casualitat, en aquest llunyà consell de familia que va decidir del seu destí, en Charcot hagués preferit l'art a la medecina, pot-ser encara hauria lograt ilustrar son nom...

HENRIC MEIGE

(T. pel Dr. Q.)

Butlletí bibliographic

INFORMES RENDIDOS POR LOS INSPECTORES SANITARIOS DE CUARTEL Y POR LOS DE LOS DISTRITOS AL CONSEJO SUPERIOR DE SALUBRIDAD.—México, 1898.

ACTA DE LA SESIÓN PÚBLICA INAUGURAL DEL CURSO ACADÉMICO DE 1898 Á 99 CELEBRADA EL DÍA 27 DE SEPTIEMBRE POR LA SOCIEDAD MÉDICO-FARMACÉUTICA DE LOS SANTOS COSME Y DAMIÁN, BAJO LA PROTECCIÓN DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓN.—Barcelona, 1899.

LAS RELACIONES EXTERIORES DE ESPAÑA. Discurso por Rafael M.ª de Labra.—Tercera edición.—Madrid, 1899.